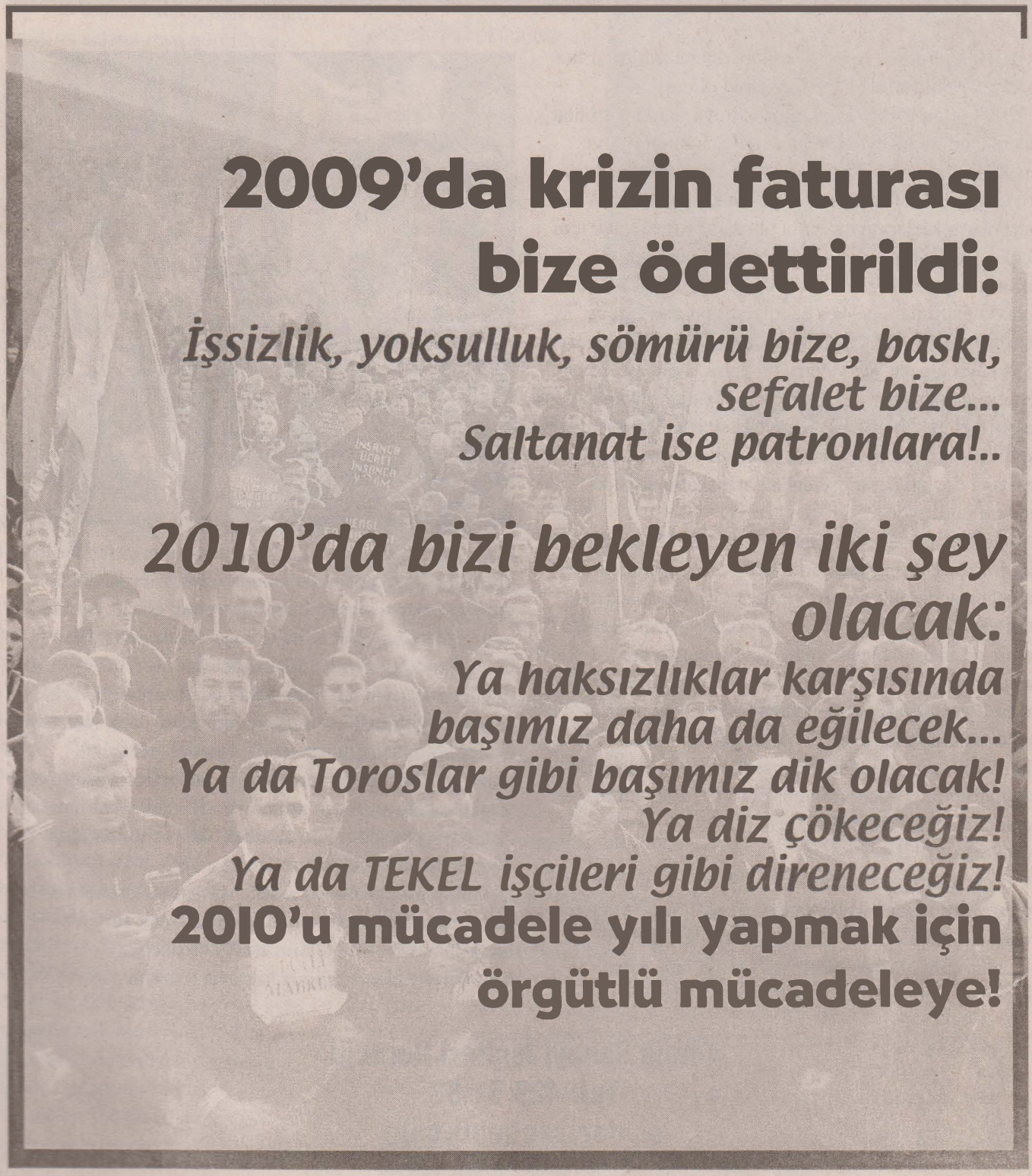
Sanayi Işçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 523
Fiyat 25 Kr. Ocak 2010

2009'da krizin faturası bize ödettirildi:

İşsizlik, yoksulluk, sömürü bize, baskı, sefalet bize...
Saltanat ise patronlara!..

2010'da bizi bekleyen iki şey olacak:

Ya haksızlıklar karşısında başımız daha da eğilecek...
Ya da Toroslar gibi başımız dik olacak!
Ya diz çökeceğiz!
Ya da TEKEL işçileri gibi direneceğiz!

2010'u mücadele yılı yapmak için örgütlü mücadeleye!

2010'a girerken işçi-emekçilere dönük saldırılar hız kazanıyor

Saldırılara karşı topyekûn direnişe!

2010'a girerken işçi-emekçilere dönük saldırılar hız kazanıyor Saldırılara karşı topyekûn direnişe!

2009 yılını geride bıraktığımız şu günlerde patronlar ve onlar adına ülkeyi yöneten AKP hükümeti işçi ve emekçilere dönük saldırılarına hız verdiler. Daha önce krizi bahane ederek işten atmaları meşrulaştırdılar. Patronların kârlarında azalma olmasını engellemek için işçi ve emekçilerin alınterlerinden gaspedilerek biriktirilen servetleri kriz ödeneği ya da ucuz krediler yoluyla patronlara peşkeş çektiler. Şimdi ise sadece patronlara kaynak aktarmakla yetinmiyor, aynı zamanda buna karşı oluşan işçi ve emekçi hareketini de vahşice ezmeye çalışıyorlar. Geçtiğimiz yıla fabrika işgalleri ve kitlesel eylemlerle başlayan işçi sınıfının karşısına ya sendika bürokratlarıyla ya da polis terörüyle çıkan sermaye devleti şimdi ise daha pervasız bir şekilde işçilere saldırıyor.

İşte TEKEL işçileri! TEKEL kapatılacağı sırada hiçbir zarar görmeyecekleri vaadiyle kandırılmaya çalışılan işçiler geldiğimiz yerde 4-C kandırmacasıyla hem kazanılmış haklarından vazgeçmek, hem de işsiz kalma tehlikesiyle karşı karşıyalar. Buna karşı başlattıkları eyleme ise gaz bombaları ve panzerlerle saldırılıyor. Kışın soğuğunda kadın-erkek demeden işçiler saldırıya uğruyorlar. Yine işten atılmaları planlanan ve insanları kurtarmak için yeri geldiğinde hayatlarını feda eden itfaiye işçileri sırf işten atılmaya karşı mücadele başlattıkları için polis saldırısına uğruyorlar.

Bazılarımız ise hakkını arayacak kadar bile "şanslı" değiliz. İşte maden işçisi kardeşlerimiz! Yerin yüzlerce metre altında bir çuval kömür kadar bile değerleri olmadan çalışırlarken basit işgüvenliği önlemleri alınmadığı için hayatlarını kaybettiler. 19 maden işçisi

kardeşimiz patronların kâr hırsı nedeniyle yaşamlarını yitirdiler. Yapılan açıklamalarda sahte gözyaşı döküp yeni yalanlar söyleyen hükümet yetkililerinin yalanları kurumadan, bu sefer Kilis'te 3 işçi kardeşimiz daha öldü. Gerekli önlemler alınıp suçlular cezalandırılacakken, tıpkı daha önce İstanbul'da selde yaşamını yitiren 8 kadın işçi gibi bir kez daha suçlanan işçiler oldu. 8 kadın işçi için "köpek olsa kendini kurtarırdı, bunlar kurtaramadı" diyen patron göstermelik tutuklamanın ardından artık serbest! Maden patronu da; "işçiler sigara içtiği için patlama oldu ve işçiler öldü" diyerek kendini aklamaya çalıştı.

Yakın zamana kadar sadece işimizi ve kazanılmış haklarımızı korumak için mücadele etmek zorunda bırakılıyorduk. Yüzyılların emeği ve ödenen bedelleriyle elde ettiğimiz haklarımız birbir

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

gaspediliyordu. Oysa şimdi haklarımız elimizden alındığı gibi artık yaşamımızı bile koruyamıyor, öldüğümüz için suçlanıyoruz. Üstelik patronları zengin etmek için çalışıp, çalışmamız yetmediğinde ise ölürken bunun karşılığında bizlere açlık ve sefalet reva görülüyor. Ekonomik ve sosyal haklarımızın birbir gaspedildiği mevcut koşullarda, bir kez daha asgari ücret sefalet ücreti olarak kabul edildi.

Kriz bizim açımızdan yılların birikimini alıp götürürken, her geçen gün elektrikten suya, yakıttan ulaşıma temel tüketim ürünlerine yeni zamlar gelirken, bizim ücretlerimize bir kez daha göstermelik zamlar yapıldı. Tabii bu zamlardan da ancak çalışacak bir iş bulabilenlerimiz yararlanacak. Özellikle krizden bu yana sayısız işçi kardeşimiz işten atıldı. Üstelik bu sayı hergeçen gün daha da artıyor. Araştırmalara göre işsizlik oranı %20'yi aşmış durumda. Devletin kendi istatistik kurumu bile işsiz sayısının giderek arttığını ve her dört gençten birinin işsiz olduğunu söylüyor. Yani artık açlık ve sefalet koşullarında bir iş bulup sömürülmek bile "lüks" oldu bizim için. İşte böyle patronlar ve onların hükümeti bizlere dört koldan saldırıyor. Artık ne geri çekilecek, ne de saklanacak halimiz kalmadı. Patronların bizlere dönük bu topyekûn saldırılarına karşı topyekûn bir direnişi örgütlemek zorundayız. Sadece krizin faturasını patronlara ödetmek, işimizi ve emeğimizi korumak için değil aynı zamanda hayatımızı korumak, işgüvenliği önlemlerinin alınması için de mücadeleyi büyütmeli, insanca bir yaşam ve onurlu bir gelecek için mücadeleyi yükseltmeliyiz

Düşük ücretlere hayır!

İşçiler, kardeşler!

Kimimiz küçük sanayi atölyelerinde, kimimiz Organize Sanayi' de olduğu gibi büyük fabrikalarda çalışıyoruz. Farklı sektörlerde çalışıyoruz, fakat çalışma ve yaşam koşullarımız hemen hemen aynı. Sigortasız, sendikasız, düşük ücretlerle, iş güvencesiz... Krizin faturasının ağır biçimde işçilere kesildiği bir dönemde 2010 yılında geçerli olacak olan asgari ücret belirlendi. Her yıl olduğu gibi bu yılda bizler adına birileri toplanıp aldığımız ücretleri yeniden belirledi. Asgari ücrete 31 TL zam yapıldı. Kısacası patronlar ve devleti bizlere sefalet koşullarında bir yaşamı reva gömekteler. Oysa kendi kurumlarının araştırmalarına göre bile açlık sınırı, 750 TL, yoksulluk sınırı ise 2.500 TL'dir. Açıkça bizlere ölüm sınırında bir yaşam dayatılmaktadır.

Patron ve onların temsilcileri, temel mal ve hizmetlere yapılacak zamlar sözkonusu olunca oldukça "eli açık" davranırken işçiye zam sözkonusu olunca iş değişiyor.

Patronlar işlerine gelince "kriz var", "ekonomik durum kötü" diyorlar ancak tatlı kârlarından vazgeçmedikleri için ücretlerimizi düşük tutuyorlar, çoğu zaman da ya işçi çıkartıyor ya da ücretsiz izne gönderiyorlar. Patronlar işçinin sırtından kasalarını doldururken, bizler sefalet ücretleriyle yaşayabilmek için, temel gıda maddelerini almamayı tercih ediyoruz. Aldığımız ücretler ne sağlıklı beslenmeye, giyinmeye ne de barınmaya yetiyor. Kültürel ve sosyal yaşamın gerekleri ise biz işçiler için lüks olmaktadır. Patronlar ve devlet elindeki kriz ve işsizlik sopasını kullanarak, asgari ücrete yapılan komik zamları sesizce kabulenmememizi isteyecekler, sessizce onların yalanlarına kanmamızı bekleyeccekler. Çünkü onlar işçilerin örgütsüzlüğünden güç alıyorlar. Biliyorlar ki, örgütsüz işçi köle işçidir.

Unutmayalım ki, köle değil işçiyiz ve ancak örgütlü olursak güçlü oluruz. Bu nedenle, insanca yaşam ve çalışma koşulları için bulunduğumuz her atölyede ve fabrikada örgütlü mücadeleye katılmalıyız. İşyerlerimizde komiteler kurarak, sendikalarda örgütlenerek hak arama mücadelesine katılmalıyız.

Sefalet ücretlerine hayır!

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

Adana TEKEL'de çalışan ve Ankara'daki direnişe katılmış olan bir işçiyle konuştuk...

"Birlik olmak gerekiyor!"

- TEKEL'de hangi bölümde kaç yıldır çalışıyorsunuz?

- 20 yıldır Tekel'de çalışıyorum. İlk girdiğimde sigaradaydım. Son 1 yıldır yapraktayım.

- TEKEL işçilerinin bugüne kadarki mücadele sürecini anlatır mısınız?

- Özelleştirmelerle beraber mücadeleye başlandı. TEKEL içki bölümüyle beraber özelleşmeye başlandığında eylemlikler başlandı. Ondan önce de Çiller döneminde % 0 zamma karşı Ankara Kızılay'da eylem yapmıştık.

- Ne tür eylemlikler yapıldı?

- 2006-2007 yılında TEKEL Adana fabrikasının kapatılması kararına karşın işçiler olarak iş yerini terk etmeme kararı aldık. Kapatma kararının kaldırılmasından sonra üretime devam ettik. Bu arada üretimin devam etmemesi için devlet soft paketten sert karton pakete geçiş yaptı. Elimizdeki makineler buna uygun değildi. Ama biz bazı parçaları değiştirerek sert karton paket üretimi yapmaya başladık.

- Erdoğan, Tekel işçilerinin devletin malını yediğini söylüyor. Ne düşünüyorsunuz?

- Başbakan, yetimin hakkını yedirtmem diyor. Devletin malı deniz yemeyen Domuz dönemi bitti diyor. Peki, başbakana soruyorum: içki fabrikalarını Limak adlı şirkete 290 milyon dolara özelleştirdi. Limak şirketi Türkiye'deki içki fabrikalarını devraldığında 700 milyon dolarlık hammadde vardı. Limak adlı şirket 410 milyon dolar kara geçti. Bir yıl sonra Limak içki fabrikalarını % 80'ini Teksaslılara sattı. 1 yıl içinde Limak şirketi sattığı içki hariç 1,5 milyar dolar kar etti. Peki, bu 1,5 milyar dolar yetim hakkı değilmiydi? AKP iktidara geldiğinde TEKEL'in sigara bölümüne sigara markaları hariç biçtiği değer 3,5 milyar dolar. 1,5 yıl içinde ne değişti de sigara hakları dâhil 1 milyar 210 milyon dolara sattı?

- Bugün TEKEL işçileri ne için direniyor?

- 4/C için direniyorlar. 4/C işsizlik yasasında yılda 10 ay çalışma süresi, ilkokul mezunu 580 TL, ortaokul mezunu 680 TL, lise mezunu 730 TL, üniversite mezunu(2 yıllık dâhil) 780 TL maaş alıyor. Ben 680 TL

maaş alıyorum. 10 ayda 6800 TL oluyor. 12 aya böldüğümüzde 567 TL oluyor. 4c'de ayda 4 Pazar değil 1 gün tatil vardır. O da Pazar günü değil. İşyeri amirinin uygun göreceği herhangi bir gündür. Diğer taraftan çalışma saati belli değildir; mesai başlangıcında verilen iş ne zaman biterse o saatte işin biter. Eskiden 7,5 saatti. 4/C'yle bu böyle bir şey kalmıyor. Ayrıca 4/C'de sendika yok. Bunun yanında 10 ayın olacağı garanti değil. İş olursa çağıracaklar. 30.12.2009 tarihiyle 7200 4/c'li iş bekliyor.

- İşçiler olarak sendikaya nasıl bakıyorsunuz?

- Sendika bugüne kadar bizi hep sattı. Şimdi Ankara'da şu an yine satıyor. Mustafa Kumlu devletten söz aldı. 4/c'linin sendika hakkı olacağını, sendikaya ilk olarak da Türk-İş'i sokacağını, bunun karşılığında Türk-İş'in ses çıkarmamasını istemiştir. Türk-İş'te bunu uyguluyor.

- Son olarak işçi ve emekçilere söyleyecekleriniz nelerdir?

- Birlik olmak gerekiyor. Aksantaş, Sümerbank, Et-balık kurumu özelleşirken bana dokunmayan yılan bin yaşasın hesabı hiç birimiz sesimizi çıkarmadık. İçki fabrikaları özelleşti, sigara ve yaprak işletmeleri olarak gene destek vermedik. Daha sonra sigaranın özelleşmesi gündeme geldi. Bu kez yaprak işletmedeki işçiler bize destek vermedi. Bana dokunmayan bin yaşasın zihniyetini bırakalım, o yılan günü geliyor bize de dokunuyor.

Tutulacak yolu direnen işçiler gösteriyor!

Merhaba...

Sömürü, eşitsizlik ve baskı üzerine kurulu bu düzende işçi ve emekçi kadınlar daha çok eziliyor, aşağılanıyor, yok sayılıyor. Tüm işçilerin ortak sorunu olan kölece çalışma koşulları, düşük ücretler, sigortasız çalışma ve esnek üretim uygulamaları en çok kadın işçileri etkiliyor.

Tüm bunlarla birlikte düzenin gerici geleneksel kültürü sonucu kadınlar geri bırakılmakta, bilinçsiz, kendine güvensiz hale getirilmektedir. Patronlar bu durumu iyi kullanarak, işçi ve emekçi kadınları daha kötü koşullarda çalışmaya razı etmekte, uyguladıkları baskılarla daha kolay sindirebilmektedir. Böylelikle patronlar karlarına daha fazla kar katarken, işçi ve emekçi kadınlar kapitalizmin çarkları arasında ömür tüketmektedir. Kapitalist düzende kadın emeği eve katkı olarak görülmekte, bu nedenle ücretleri düşük tutulmaktadır. Patronlar bu durumu genel ücretleri düşürmenin bir imkânı olarak da kullanmaktadır. Eğitime erişim ve eğitim düzeyi bakımından yaşanan eşitsizlik kadınların daha nitelikli işlere girmesinin önüne geçmekte, çoğu zaman sigortasız, düşük ücretli işler "kadın işi" olarak kabul görmektedir.

Kriz dönemlerinde ilk ve kolay işten çıkartılan her zaman kadınlar olmaktadır. Kadınlar kimi zaman hamile oldukları için, kimi zaman da evlendikleri için işten atılıyor, böylece çalışma yaşamından uzakta tutuluyorlar. İşyerlerinde çocuğu olan kadınlar için kreş ve emzirme odaları bulunmuyor. Hamile kadınlara doğum izni verilmiyor. Bazen sırf bu nedenden dolayı bazen de aile yapısından ve geleneksel yargılardan dolayı kadınlar çalışma yaşamından uzaklaşmak zorunda kalıyor.

Emeğimiz ve haklarımız için mücadeleye!

İşçi ve emekçi kadınlar; bizleri kölelik zincirleriyle saran bu düzende sömürüye, baskıya ve eşitsizliğe karşı durmak için tek seçeneğimiz örgütlenmektir. Mevcut düzende bugün kullanabildiğimiz bir takım haklar kadınıyla, erkeğiyle işçi sınıfının uzun mücadeleleri sonucu kazanılmıştır. Kuşkusuz bir hakkın elde edilmesi, yasa olarak kabul ettirilmesi yeterli değildir. Onun fiilen de kullanılan bir hak olmasını sağlamak, patronlarca bu hakların gaspını engellemek gerekmektedir. Ayrıca sadece var olan haklarla yetinmeyip, yeni haklar kazanmak için sürekli bir mücadele içinde olmak gerekmektedir. Özellikle kadın emeğinin korumasına yönelik, bizleri toplumsal yaşamın dışına iten yasa ve uygulamalara hayır demek için bir adım öne çıkalım, örgütlü mücadeleyi büyütelim.

Bu nedenle işçi ve emekçilerin fabrikalarda, atölyelerde acil talepleri etrafında örgütlenmesi gerekmektedir. İşçi arkadaşlarımızla kuracağımız komiteler-taban örgütlenmeleri ile emeğimizi korumak ve yeni haklar elde etmek için dişe diş mücadeleye atılalım. Bugün tutulacak yolu DESA Deri'de bir yıla yakın tek başına direnen ve kazanan Emine Aslan gösteriyor. Tutulacak yolu aylardır emeği ve hakları için direnmeye devam eden ENTES direnişçisi Gülistan Kobatan ve TEKEL işçisi kadınlar gösteriyor.

Duydunuz mu?..

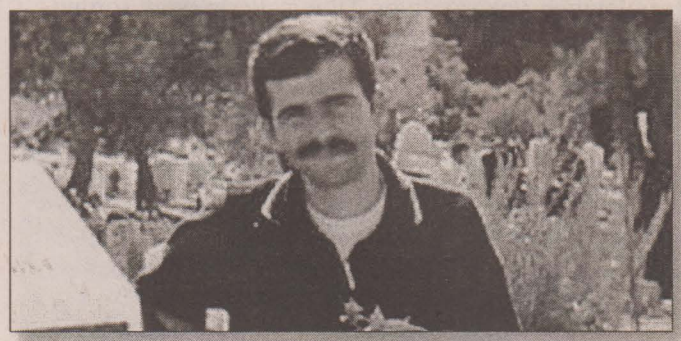
Devrimci bir işçi öldürüldü!

İşçi ve emekçiler üzerindeki sömürünün tek nedeni kapitalist sistemdir. Patronlar alınterimiz ve emeğimiz üzerine kurdukları saltanatlarını bu sayede devam ettiriyorlar. Burjuvalar işçi sınıfı olmazsa hayatın duracağının farkındadır. Çünkü işçi sınıfı üretendir. Fakat kapitalistler işçi ve emekçilerin bu üstünlüklerinin farkına varmalarını asla istemezler. Onlar için işçi ve emekçiler sadece "ayak takımıdır". Birer vebalı gibi yaklaştıkları altı üstü "amele"dir işçiler. Kendileri bolluk içinde yaşarken, tüm bu zenginliklerin kaynağı olan işçilere ise sefaleti layık görmeleri bundandır. Burjuvalar isterler ki işçiler de kendilerini böyle görsünler. İsterler ki bizi mahkûm ettikleri bu sömürü düzenini sanki kaderimizmiş gibi kabullenelim, isyan etmeyelim. Hep onlara biat edelim, verdikleri kırıntılarla yetinelim.

Fakat işçi sınıfı sadece üreten değil, aynı zamanda tarih de yazandır. Mesela birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ları... Emekçi Kadınlar Günü olan 8 Mart'ları bizlere armağan eden de işçi sınıfıdır.

Bugün sigortalı, sendikalı olmak bir haksa... Çalışma süreleri hiç değilse yasalarla biraz düzenlenmişse... Midemize bir lokma bile ekmek girebiliyorsa... İşte tüm bunların nedeni geçmişte verilen mücadelelerdir. Yani biz bugün, ki haklarımızı bile bizden önce ödenen bedellere borçluyuz.

Kısacası burjuvazinin işçi sınıfından korkması boşuna değil. Bizim örgütlenip haklarımız için mücadele etmemizden korkuyorlar. Parababaları, biz işçilerin örgütlenmesini istemiyorlar. Çünkü bir avuç asalak, saltanatlarının yıkılacağı bir devrimden korkuyor. Burjuvaların değil, işçi sınıfının iktidarda olacağı sosyalist bir düzenin şatafatlı hayatlarının sonu olacağını çok iyi biliyorlar. Bu kâbusu yaşamamak için kanunlar çıkarıyorlar ve bunları kolluk güçlerine acımasızca uygulatıyorlar. Bu yüzdendir ki işçinin örgütlü olanına var güçleriyle saldırıyorlar. Tıpkı Tekel işçilerine olduğu gibi! Bu kadar da değil. Sırf bu yüzdendir ki sokak ortasında devrimci işçileri infaz ediyorlar. Tıpkı Alaattin Karadağ'ı infaz ettikleri gibi.

laattin Karadağ? Sömürünün, savaşların ve halkları birbirinden ayıran sınırların olmadığı bir dünya isteyen bir devrimcidir Alaattin Karadağ. O'nun İstanbul Esenyurt'ta, sokak ortasında kurşunlanmasına neden olan tek gerçek, örneğin Bursa'da maden ocağında 19 işçinin ölmeyeceği bir gelecek istemesidir. Yârin yanağından gayri herşeyin birlikte üretilip birlikte paylaşıldığı, toprağın üretenin, suyun kullananın olduğu bir gelecek yani. Alaattin Karadağ, çalıştığı fabrikada sağ elinin dört parmağını kaybeden devrimci bir işçidir. Bizden biri olup, bizden bir adım ilerde olandır. "Gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız", "bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeçesine bir yaşamdır" tek istediği. Emperyalist işgal ordularının bombaları altında mazlum halkların acı çekinediği bir dünya istemektir tek suçu. O, tüm milliyetlerden halkların barış içinde, kardeşçe yaşayacağı bir düzen için ölen devrimci bir işçidir. O, Deniz'lerin açtığı yolda, nasırlı elleriyle yürümekte olduğu için kurşunların hedefi olmuştur.

Hakkını arayan işçilere cop, sömürü düzeninin değişmesini isteyen devrimci işçilere kurşundan başka verebilecek hiç birşeyi yoktur kapitalizmin. Açlıktan ve yoksulluktan, umutsuzluktan ve gelecksizlikten, ahlaki çürüme ve yozlaşmadan başka verebilecek hiç bir şeyi yoktur. İnsanca yaşamak için ise işçi ve emekçilerin mücadele etmekten başka da bir çaresi yoktur. Kardeşler! Çocuklarımıza ya esaret zincirleri armağan edeceğiz, ya da mutlu yarınları. Ya gittikçe kötüleşen bu dünyanın tüm çirkinliklerini gelecek nesillere miras bırakacağız, ya da eşsiz güzellikleri. Sizce hangisi için yaşamaya değer?

Yeni bir dünya Yeni bir kültür için

Bu davet bizim...

Bizlere acıların ve hüznün reva görüldüğü, sömürüsüz bir dünyanın mümkün olmadığının söylendiği dünyamızda, karanlığı aydınlatacak bir meşale gerekiyordu. Umutlarımız ve özlemlerimiz tüm insanlığın nihai kurtuluşu olan sınıfsız, sömürüsüz ve savaşsız bir dünya ise eğer, tabi ki "sanat"da "kültür"de bu dünyaya açılacak aydınlık bir pencere olmalıydı. Bu nedenle, hayatı aylara günlere göre değilde mesailere, vardiyalara göre bölünenlerin yani "topraktan, ateşten ve demirden hayatı yaratnların" umutlarıyla ördüğü mütevazı bir kültür sanat kurumudur İşçi Kültür Evleri. Kaynayan fabrika kazanlarının ve demir yığınlarının, kulakları sağır eden cehennem gürültüleri arasında işçi ve emekçilerin kendilerini şiirle, öyküyle, resimle, bağlamayla, gitarla yani sınıfın devrimci sanatıyla buluşturdukları bir çoban yıldızıdır İşçi Kültür Evleri.

İşçi Kültür Evleri'nin yapı işçileri olmak aynı zamanda ciddi bir iddanın da sahibi olmak demektir. Bu iddia, kadınıyla, erkeğiyle tüm işçilerin, emekçilerin, gençlerin, el emeği ve göz nuruyla yaşam bulacaktır. Bunun için hayata can veren nasırlı ellerimizi sanata ruh vermek için de kullanacağız.

Uzun saatlerce çalışıp, kimi zaman sabahladığımız, güneşin batışını neredeyse hiç göremediğimiz, yorgun günlerin, gecelerin sonunda evimizin yolunu ezberleyen ayaklarımızı, daha büyük bir istekle sinemaya da, tiyatroya da yönelteceğiz. Sanal acılar yaratıp ızdırabını bize çektiren Orhan abilerin, Müslüm babaların ruhumuzda ve bedenimizde "faça" izleri bırakan "acılı" ezgilerine karşı güneşin sofrasında dostluğu yudumlayacağız. Bize yalnızca arabesk bir yaşamı reva görenlere karşı bu güzelim memlekette, "elini kolunu sallaya sallaya, işçi tulumuyla dolaşacak hürriyet" umudunu tarihe mısra mısra, dize dize,

nota nota yazacağız. Bizleri işsiz bırakanlar, yoz bir kültürün bataklığına saplanıp kalmamızı, çürümemizi istiyorlar. Biz inadına yeni bir kültür yaratacağız. Yeni bir hayat yeşerecek ellerimizde. Bu ülkenin televolelerinde, düşlerimizin dolara endeksli kirletilmesine izin vermeyeceğiz. Gerçekte yollarımıza kurulan ışıklı ve renkli yalanlar olduğunu anlamayalım diye pembe dizilere hapsedilmeye çalışılan gözlerimizi, onların görmemizi istemediği her yere dikeceğiz. Bize dayattıkları cop, dipçik, kelepçe, tabut, açlık, sefalet dekorlu yeryüzü sahnesinde gerçek rolümüzü oynayacağız. Eşsiz güzelliklerle dolu olan kendi öykümüzü yazacak ve yaşayacağız. "Sen mutluluğun resmini yapabilir misin?" diye soran Nazım Hikmet'in sorusu artık daha fazla yanıtsız kalmayacak. Gerçek mutluluğu tablolara değil, hayata resmedeceğiz.

Hazırlanan bazı anketlerde ki "ilgilendiğiniz bir sanat dalı var mı?" sorusuna karşılık verdiğimiz "Evet var. Tornacıyım, tesviyeciyim, marangozom, ütücüyüm, dericiyim, demircyim, boyacıyım, sıvacıyım..." vb cevapların yanında bundan böyle şu yanıtlarımız da olacak artık: "Kavganın romanını, umudun şiirini yazıyorum, dünyayı acılardan yontuyorum. Gökyüzünü boyuyorum, sevincin, paylaşmanın, kardeşliğin rengine..."

Ve, "Biliyorum, matarada su, torbada ekmek, kemerde kurşun değil şiir. Ama yine de matarasında su, torbasında ekmek, kemerinde kurşun kalmamışları ayakta tutabilir" diyen Hasan Hüseyin'e kulak veren işçiler, sanatın ezilenlerin silahı olduğunu daha iyi anlıyor artık.

"Suyu ışık, düşü gerçek, savaşı barış haline getirecek işçiler... Paletiyle, fırçasıyla, orkestra bagetiyle, kalemiyle, tırnağıyla çalışan işçiler...", emekçiler, kardeşler;

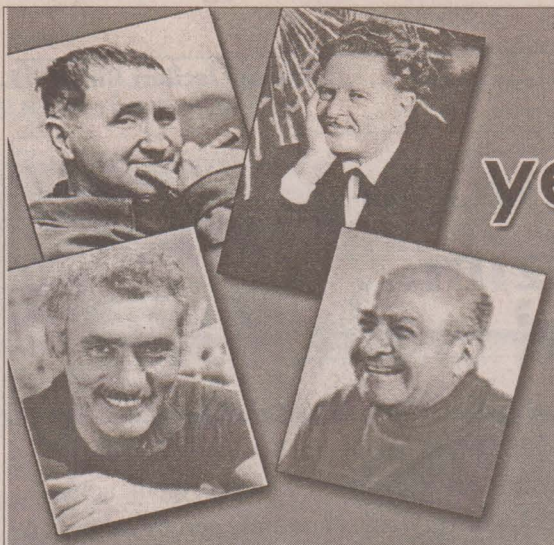
Harcına alınterimizi katarak binbir emekle ördüğümüz, İŞÇİ KÜLTÜR EVİ'nin inşaasına bir tuğla da siz koyun ki, hayatı daha kolay değiştirebilelim.

Yaşanılabilinir mutlu yarınlar için, "gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, ekmek, gül ve hürriyet günleri" için bir usta becerisiyle, lakin bir çırak heyecanını hiç kaybetmeksizin, sizlerin de emeğini bekliyoruz.

Umudun motiflerini işlemek için evimizin kapısını hayatın gerçek yaratıcılarına açıyoruz.

Bu Davet Bizim!

ŞAKİRPAŞA İŞÇİ KÜLTÜR EVİ

yeni bir dünya, yeni bir kültür için...

"Yaşamak, bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi,
kardeşçesine...
BU DAVET BİZİM!"

OCAK

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	29	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ŞUBAT

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

MART

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
1	2	3	4	5	6	7
	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	
22	23	24	25	26	27	28
29		31				

NİSAN

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

MAYIS

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
						2
3	4	5		7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17		19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

HAZİRAN

PZ	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

TEMMUZ

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
			1		3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

AĞUSTOS

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

EYLÜL

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

EKİM

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

KASIM

PT	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
1	2	3	4	5	6	
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ARALIK

PZ	SA	ÇA	PR	CU	CMT	PZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ŞAKİRPAŞA İŞÇİ KÜLTÜR EVİ

Uçak Mah. 20 Sok. No:7
429 51 82
web: www.sakirpasaike.net
e-mail: info@sakirpasaike.net

İşçi Bülteni Özel Sayı: 523 * Fiyatı: 25 Kr * Ocak 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan* EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5/3 Fatih/İstanbul
Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92